

טוטו ספורט

השבוע עליה מינימום הפרס הראשון ל" 500.000
(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים מיליון ל"י
(כולל העברה)

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הפספוס

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר הימורים בספורט

לזכות האינטרסים המדיניים והצבאיים של ישראל

אני קובע גם כאן באופן החיובי: מעולם לא היה עד כך דיון רציני בממשלת ישראל, מעולם לא הונח על שולחנה פירוש מיקצור עי שז הנמוקים בעד ונגד, ומעולם לא נתקבלה על כך החלטה.

זה פשוט קרה. הודות להכרעה של משה דיין ופעולת צה"ל.

עכשיו בא משה דיין — אותו משה דיין — ואומר בדיוק את ההיפך: **העצם שיקומן של ערי התעלה, והחזרת חיים אזרחיים שוקלים בהן, משרת את האינטרס של ישראל ומבטיח את איחודו המלא.**

ותמורת השמעת דיעה זו, המלמדת שר הביטחון משה דיין היה כסיל גמור, מוכנים יהודי אמריקה לשלם לו אלפי דולרים, בעוד שאולמיה הרצאות בארצות הברית נסגרים לפני איש כמו מתי פלד, שהשמיע את אותה הדיעה לפני שש שנים ומעלה.

מופלאות דרכי היהדות האמריקאית.

דיקטטורה צבאית

איני מגלה את הפרטים הגנוזים של פרק זה כדי להוכיח עוד פעם שמה שדין היה שר הביטחון עלוב, חבל על הזמן והנייר. דין היסטוריה על כישוריו של משה דיין כבר נחקר. האיש היה מצביא כושל, מדינאי קסטרופלי והוגה דעות אפסי. בקיצור: לא יוצלח כאריזומטי.

איני חושב על העבר, אלא על ההווה והעתיד.

דין הלך, וחברו בא במקומו. גולדה ואבן פינו את מקומותיהם לרבין ואלון.

אולם לגבי יוקויהיסודי, המתגלים בפרק זה, לא חשבתנה דבר.

כיום, כמו אז, אין דיונים רציניים על הכרעות מדיניות. החלטות גורליות אינן מתקבלות בתהליך של בדיקת נתונים, שקילת פיתרונות אלטרנטיביים, התמודדות של דיעות, דיון והחלטה.

בממשלה הנוכחית, כמו בקודמותיה, כל התהליך והנהגה האלה פשוט אינם קיימים. אין זכר למנגנון שהיה דרוש לשם כך. בצורה נוקבת ביטא זאת, לא מכבר, אהרון יריב, כאשר פרש מן הממשלה. במכתבו ליצחק רבין, ב-29 בינואר השנה, התלונן בהקשר זה על "דרך עבודתה של הממשלה, שאיננה נראית לי נאותה והורמת את הצרכים".

היום תמהים משקיפים רציניים איך נעשו לפני שמונה שנים בי היסח הדעת דברים, שכפו על הי מדינה מדיניות שאיש לא חשב עליה מראש. אולם היום נעשים בהיסח הדעת דברים חדשים, הכו פים על המדינה מדיניות לשנים הבאות.

היסטוריון בעל אירוגיה דקה יכול היה לטעון כי בישראל קיימת למעשה דיקטטורה צבאית. על אפו ועל חמתו של צה"ל. כי בהעדר הנחייה מדינית בורה מצד הממשלה, נאלץ צה"ל לפתור בעיות מעשיות בדרך כלשהי. מתקבלות החלטות קטנות, שאינן מודרכות על ידי שום מדיניות (שאיננה) אך היוצרות מצבים המכי תיבים לממשלה מדינית.

אין לי ספק שהמטה הכללי של צה"ל משוער להנחיות מדיניות מידי הממשלה — הנחיות שנקבעו אחרי דיון מעמיק, תוך שקילת כל הנתונים (ובכללם הצבאיים). אין לי ספק שקצינים בכירים, כמו אנשי המפתח בכל שאר מערכות המדינה, עומדים בהרדה גוברת והולכת מול חזיון זה של קבוצת יהודים טובים, הקרויים "ממשלה", שאין להם היכולת והכלים הדרושים לקביעת מדיניות לאומית.

לאן מוביל מצב זה — עדין כך מזמרות תוצאותיו של "מובצע ברק" — מובצע קטן, נשכח, שי כמעט איש אינו זוכר אותו, ושאינו מוזכר בשום ספר היסטוריה.

(המשך מעמוד 26)

הפרימיטיבי שלה: או שאנחנו נושט בה תעלה, או שאף אחד לא ישוט בה. פשוט וחלק.

כל אותו זמן נשמעו קולות בודדים במדינה (ביניהם של האלוף מתי פלד ושל) שטענו כי פתיחת התעלה לשיט, ובאופן זמני — עד לשלום — גם בלי מעבר יש-ראלי, היא לטובת ישראל, מאחר שתהווה מחסום טבעי לחידוש המילחמה על ידי המצרים ותגרום ללחץ בינלאומי מתמיד לשם שמירה על השקט סביב נתיבי-המים. גם על דיעה זו לא נערך מעולם דיון כלשהו בממשלה. כאשר השמעת אותה באוזני חיים בר-לב בלישכתו, לקראת הכנת הכתבה עם בחירתו לאישי-השנה תשכ"ט (1969) של העולם הזה הוא פסל אותה מכל וכל.

בקיצור: אותו משה דיין הטנין ען עתה שפתחת התעלה (וזה לאונית המניפות דגל ישראל!) היא ערובה לאיחודו המידיה ומשרתת את האינטרסים של ישראל, הוא האיש שגרים לשרתוק מוחלט של השיט בתעלה והיה אבי הדוקטרינה ההפוכה ששטתה בממשלת ישראל כמשך שש שנים.

ערי-רכאים

הוא הדין, בצורה פשוטה וברוטאלית עוד יותר, לגבי התוצאה השלישית של מובצע-ברק: שיחוק ערי התעלה.

כאשר הפגיו המצרים את העמדות החרפות של צה"ל על קו המים, שהוקמו כדי למנוע שיט מצרי, הפציץ צה"ל את ערי התעלה.

באלבום הרישמי של צה"ל, 1000 הימים, בעריכת תת-אלוף יצחק ארד, ניתנה הירעה הישמיית של מובצע ברק כך: "...עוד תלויה ועומדת בעיית תיחום קו הפסקת-האש בתעלה עצמה. ישראל מבי-הירה עמדתה: הקו עובר באמצע אמת-המים, ופירוש הדבר — עיקרון של הדדיות. אם פתוחה התעלה לאחד — היא פתוחה למישהו. אם סגורה — סגורה לכל.

ב-14 ביולי עורכת ישראל שיט-מיבחן לאורך התעלה, בקטע שבין קנטרה ל-פורט-אופיק, בחמישה מקומות. המצרים פותחים בבאש. התקרית מתפתחת לקרב אש של טנקים וארטילריה. חיל-האוויר הישראלי נכנס לפעולה. האש יורדת דרומה.

"בסואץ נדלקים בתי-זיקוק. בפורט-איב-רהים נפגעת סוללה של תותח-יחוף. בים סוף — משחתת מיצרית.

ביומה השני של התקרית שולחת מצריים מטוסים לתקוף את כוחותינו ממזרח לתעלה. היא מאבדת שבעה מטוסיה. אחד ממטוסינו נופל, אך טייסו צונח בשלום בסניו.

"מושב-החירום של עצרת-האו"ם מסיק את דיוניו כדי לאשרר למועצת-הביטחון לטפל במשבר.

"אך בינתיים נקבעות עובדות. ההרפתקה של שדיטי מצריים פו-געת באוכוספי הערים השוכנות לאורך התעלה. גל חדש של פלגי מים נוהר מערבה.

"גל התקריות שוכך עד מהרה, ובסוף יולי מושג הסכם לא-שיט הדדי."

עם הפצצת ערי-התעלה החלה שיטה.

כמשך כז מהקר מידחמת-התח"ש, בכל פעם שהארטיגריה המצרי רית פתחה באש על מעווי קו כרי לב, השיבו המטוסים והתותחים של צה"ל ביצירת הרם נוספת בי ערים אלה, עד שהפכו לערי-רפאים נטושות.

כאשר הוטבעה אח"י אילת על-ידי טיל מצרי, הגיב דיין בהשמדת בתי-הזיקוק בסואץ.

היתה זאת מדיניות ישראלית. היא היתה הגיונית רק אם נתי קבלה הנחה שמיזוק האוכוספיה המצרית הארחת מאיזור התעי זה, והחרבת הערים לאורכה, הם

אילת-תל אביב
תל אביב-אילת

קו 393

9 נסיעות מידי יום
12 נסיעות ביום ראשון

אוטובוסים נוחים ממוזגי אויר
כל זאת ב-32 ל"י בלבד (מסכול אחד)
פרטים בכל לשכות המודיעין.

אגד-ההנהלה